RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 86.763 van 11 april 2000
in de zaak A. 88.578/X-9298.

In zake : 1. Jan DE LEENHEER,
2. Anne-Marie DELODDERE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. LEGAT,
kantoor houdende te 9200 DENDERMONDE,
Lambroeckstraat 8

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jan DE LEENHEER en Anne-Marie DELODDERE op 21 december 1999 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 21 oktober 1999 van de gemachtigde ambtenaar waarbij aan de gemeente Erpe-Mere de bouwvergunning wordt verleend voor het uitvoeren van riolerings- en wegeniswerken aan de buurtweg nr. 33-deel, zijnde de Kruiskouterstraat te Erpe-Mere (Mere);

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 maart 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. LEGAT, die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, tweede lid, van dezelfde gecoördineerde wetten bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte

de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat uit voormelde bepalingen volgt dat enkel de in de vordering tot schorsing opgenomen uiteenzetting van feiten met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bij het onderzoek van de zaak kan worden betrokken, en dat met nadien verstrekte gegevens geen rekening meer kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers laten gelden wat volgt :

> "De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte berokkent de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.
> Het is voldoende bekend dat eens de werken zijn uitgevoerd het niet in de macht van de particulier ligt om nog het herstel in de vorige staat te eisen.
> Uit de administratieve praktijk blijkt ook dat, zelfs na vernietiging, zelden of nooit herstel in de vorige staat wordt bevolen waardoor herstel van het nadeel zo goed als onbestaande is.
> Bovendien dient te worden vastgesteld dat, mocht de bestreden vergunning niet worden geschorst, de eigendom van verzoekende partij een aanzienlijke minwaarde zal ondergaan doordat ingevolge de werken een groot stuk van de voortuin en oprit van verzoekende partij wordt ingepalmd";

Overwegende dat, zonder te moeten ingaan op de vraag of het "inpalmen" van "een groot stuk van de voortuin en de oprit" zijn rechtstreekse oorzaak vindt in de bestreden bouwvergunning, verzoekers enkel een financieel nadeel inroepen; dat een financieel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen is; dat verzoekers geen gegevens bijbrengen waaruit kan blijken dat dit in casu wel het geval zou zijn; dat het nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen;

dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf april tweeduizend, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. G. DE KEYSER, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

G. DE KEYSER. **J. BOVIN.**